

andre ærede Medlemmer skulde være komne til andre Resultater, skal jeg angive en formodet Grund dertil. Det er muligt, at de blive staaende ved den indre Forsvarslinie, altsaa maale Enceinten, og da er det klart, at saa bliver Omkredsen mindre, men den Omkreds, hvorom det her gjælder, er netop hvor Spørgsmaalet bliver om det Antal af Befæstningstrupper, der skulle forsvare Fæstningen, selvfølgelig den yderste Linie. Det er netop der, de mobile Tropper skulle bevæge sig. Altsaa, naar man maaler den ydre Forsvarslinie om Kjøbenhavn, bliver den, som jeg har angivet, 34,000 Meter. Jeg vil sige, at der er saa meget mindre Grund til at indskrænke Fordringerne til Kjøbenhavns Befættning i Sammenligning med andre Fæstningsanlæg, som netop Kjøbenhavn foruden sin egen ydre Forsvarslinie har en meget udstrakt Kyst af bevogte; thi den Linie, jeg har nævnt for Dem af 34,000 Meter, er kun Enceinten og den med Forter forskandsede Linie, men desforuden have vi hele Kyststrækningen langs Øresund og Kysten ned ad Kallebodstrand til og Amager, som ogsaa kræver Bevogtningstjeneste. Jeg nævner dette Moment, fordi man paa ingen Maade overfor Kjøbenhavns Befættning kan være berettiget til at indskrænke de Fordringer, som stilles lige overfor andre af lignende Art. Den Forsætter, som det paagjældende Medlem af Kommissionen citerer og paabe- raaber sig, skal jeg paa Forhaand sige er ikke nogen fransk Forsætter, men det er en tydsk Forsætter, og som fremhæves paa en saadan Maade, at man maa antage, det er den almindelige militære Dom, at han kan betragtes som en Autoritet paa Fæstnings- krigens Omraade, og det er hans Krav som Minimumsbefættning 1 Mand pr. Meter, fol- gelig bliver Minimumsbefættningen ved Kjø- benhavn 34,000 Mand Godfolk. — Angaaende Fæstningsartilleriet udtalte det ærede Medlem dernæst, at man kan ikke saadan uden videre overføre de Fordringer, som stilles i Tydsk- land og Frankrig, paa Fordringerne her til Lands. Man maa tage de særlige Forhold i Betragtning, og man har heller ikke i Tydsk- land kunnet gjøre Regning paa saa fuldstæn- dig Befættning med Fæstningsartilleri, som kræves. Det er meget rigtigt, at Tydskland i Tilfælde af Krig kan komme til at be- sætte enkelte af sine Fæstninger ringere, men vi ville i saadant Tilfælde kun have den ene Fæstning at besætte, og altsaa kan denne ene Fæstning ikke unddrages fra Sammen- ligning med andre. Altsaa tror jeg, at For- dringen ikke maa stilles anderledes, og jeg kan ogsaa i den Henseende beraabe mig paa, at Kommissionens Flertal, altsaa det ærede Med-

lem selv, i sin Beregning er kommet netop til det samme Resultat. Medens man ved at overføre den tydske Fordring om $7\frac{1}{10}$ Mand pr. Kanon kommer til et Antal af 9563 Fæst- ningsartillerister, kommer Kommissionen i sin Beregning til 9600 Mand, hvoraf man imid- lertid mener, at 1800 Mand kan være uvøet Mandstab, men jeg maa ogsaa dertil sige, at hele den Beregning, de opstille, hvorved de faae de 9600 Mand med 1800 Mand uvøet Mandstab, er under Forudsætning af, at de kunne sammendrage hele det Antal Fæstnings- artillerister, som Planen beregner for hele Landet. Men i det Tilfælde, at der kun kan gjøres Regning paa Mandstab fra Sjælland og Smaaøerne, er det, at der kun kan blive Tale om 1262 Mand af Linieartilleriet, altsaa virkelig fuldt uddannet og indøvet Mand- stab. Man skal forøvrigt hjælpe sig med 4000 Mand Fortærkningsmandstab og 4000 Mand fuldstændig uvøet Mandstab. Det er denne Kjendsgjerning, Kommissionen har oplyst, for hvilket jeg er den fuldt erkjendelig. Jeg har ikke kjendt disse Forhold saa nøie, og jeg tror ikke, man kan gaa saa let hen over den Ind- vending, som det ærede Medlem for Kjøben- havns 3die Valgkreds gjorde. Jeg skal nu ikke dvæle yderligere ved de enkelte Detailler. Overfor det ærede Mindretals Ordfører er det nu for sent at komme ind paa hele Debatten om, hvad der foregik i 1875—76. Hans Opfattelse deraf er i flere Henseender urigtig, men jeg skal navnlig nævne et Punkt. Det var hans Ordte af den Betingelse, der i sin Tid blev opstillet angaaende Indkomst- skat. At Flertallet den Gang ikke kunde og ikke burde gaa ind paa en saa problematisk Genstilling om, hvorvidt en saadan Skat i Fremtiden kunde tilveiebringes, finder jeg fuld- stændig forklarligt, naar vi vide, at der sad en Regjering, som var en absolut Modstander af en saadan Stats Gjennemførelse, og til hvis Bedelse Sagen saa skulde betros. Det skulde overlades den Regjering at søge gjen- nemført en Skat, som den var en aldeles principiel Modstander af. En saadan Udflugt kunde sandelig ikke paa nogen Maade være nok. — Min Ordte af Mindretallets an- tydede Forslag om de to Millioner har ganske vist været skarpt, men det har ikke været ander- ledes tænkt; thi det var Mere, end jeg havde ventet fra Mindretallets Side, denne Optre- den paa dette Punkt, og jeg tror, at jeg med fuld Føie har kunnet sige, at der derved ikke har været og ikke har kunnet være sigtet til Andet end en Demonstration.

Krigs- og Marineministeren (Ravn):
Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg søge at fatte mig nogenlunde fort. Det ærede